

Znaczenie współpracy rodziców ze szkołą, przedszkolem...

Justyna Kurtyka-Chałas

*„Kryzys wychowania, o jakim dziś często mówimy w odniesieniu zarówno do domu rodzinnego jak i szkoły, jest przede wszystkim **kryzysem odniesień osobowych**”*

(O programie wychowawczym szkoły, 2001)

Plan spotkania

Cz. I Relacja rodzic – nauczyciel

Cz. II Budowanie relacji z dzieckiem

WSPÓŁ

PRACA

Wspólna praca na rzecz
rozwoju, wychowania i edukacji dziecka

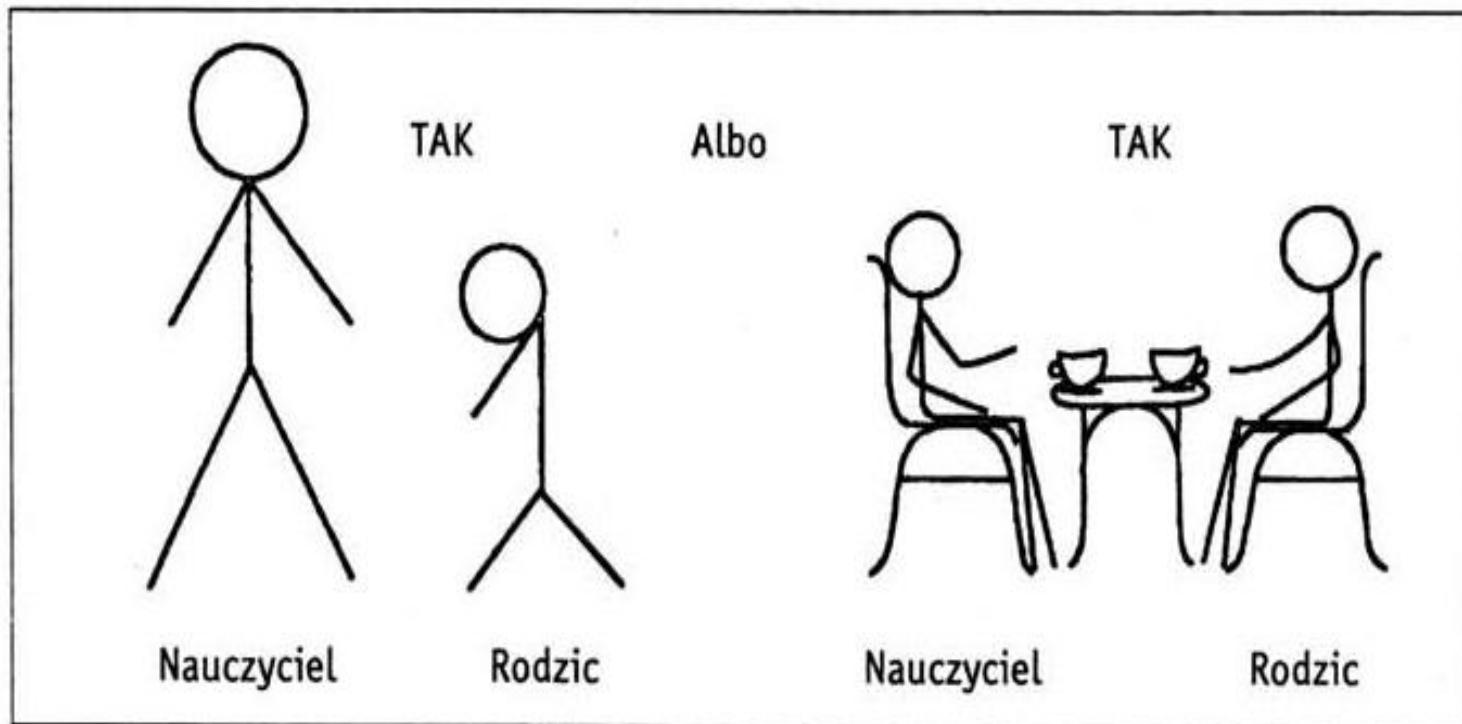
Co utrudnia współpracę rodzic - nauczyciel

- Negatywne doświadczenia z własnego dzieciństwa
- Negatywne doświadczenia z innymi pedagogami
- Różnice w rozumieniu procesu dydaktycznego i sposobów utrzymania dyscypliny
- Traktowanie nauczyciela jako „konkurenta” rodzica
- Nieliczenie się z opinią i możliwościami rodziców
- Obawa przed wyrażaniem własnego zdania
- Brak delikatności w przekazywaniu informacji o dziecku
- Brak odpowiedniego miejsca i „klimatu” spotkania
- Zbyt mała oferta współpracy (ograniczanie się do zebrań dla rodziców)

Co utrudnia współpracę nauczyciel – rodzic

- Zbyt małe zaangażowanie w sprawy szkoły
- Postawa roszczeniowa
- Bierność w trakcie spotkań
- Brak wsparcia działań w procesie dydaktycznym
- Przenoszenie odpowiedzialności za dziecko na nauczyciela
- Brak odpowiedniej motywacji dla dziecka
- Opóźnione reakcje rodziców, interwencja dopiero na etapie poważnych trudności
- Kwestionowanie wymagań i podejmowanych działań wychowawczych

Współpraca nauczycieli i rodziców

Rys. A.Florek

Trzy grupy rodziców

- Zawsze „przeciw”
- Obojętni
- Zawsze „za”

A gdzie jest każdy z nas?

MIŁOŚĆ = WSPÓLNIE SPĘDZONY CZAS

„Nasz styl wychowania dzieci zależy w mniejszym stopniu niż przypuszczamy od konkretnych metod, które mogłyby zostać urzeczywistnione jako konkretne recepty – w głównej mierze wpływa na niego nasza zasadnicza postawa wobec życia, wobec innych ludzi i naszej własnej egzystencji”.

(S.Tschope-Scheffler)

Prawa i obowiązki rodziców

Europejska karta praw i obowiązków rodziców

Prawo do	Obowiązki
<ul style="list-style-type: none">▪ do wychowywania swoich dzieci w duchu tolerancji i zrozumienia dla innych, bez dyskryminacji▪ uznania ich prymatu jako "pierwszych nauczycieli" swoich dzieci▪ pełnego dostępu do formalnego systemu edukacji dla swoich dzieci z uwzględnieniem ich potrzeb, możliwości i osiągnięć▪ dostępu do wszelkich informacji o instytucjach oświatowych, które mogą dotyczyć ich dzieci	<ul style="list-style-type: none">▪ wychowywać swoje dzieci w duchu odpowiedzialności za siebie i za cały ludzki świat▪ wychowywać swoje dzieci w sposób odpowiedzialny i nie zaniedbywać ich▪ zaangażowania się jako partnerzy w nauczaniu ich dzieci w szkole▪ przekazywania wszelkich informacji szkołom, do których uczęszczają ich dzieci, informacji dotyczących możliwości osiągnięcia wspólnych, (tj. domu i szkoły)

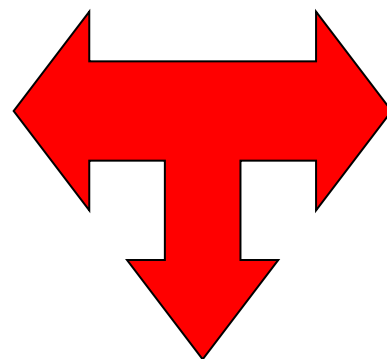
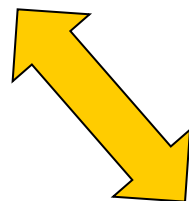
Prawo do

- wyboru takiej drogi edukacji dla swoich dzieci, która jest najbliższa ich przekonaniom i wartościom uznawanym za najważniejsze dla rozwoju ich dzieci
- domagania się od formalnego systemu edukacji tego, aby ich dzieci osiągnęły wiedzę duchową i kulturową
- wpływania na politykę oświatową realizowaną w szkołach ich dzieci
- pomocy materialnej ze strony władz publicznych, eliminującej wszelkie bariery finansowe, które mogłyby utrudnić dostęp ich dzieci do edukacji
- oczekiwać od odpowiedzialnych władz publicznych wysokiej jakości usługi edukacyjnej

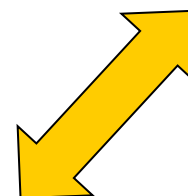
Obowiązki

- dokonania świadomego wyboru drogi edukacyjnej, jaką ich dzieci powinny zmierzać
- wychowywać swoje dzieci w poszanowaniu i akceptowaniu innych ludzi i ich przekonań
- osobiście włączać się w życie szkół ich dzieci i stanowić istotną część społeczności lokalnej
- poświęcać swój czas i uwagę swoim dzieciom i ich szkołom, tak aby wzmocnić ich wysiłki skierowane na osiągnięcie określonych celów nauczania
- poznać siebie nawzajem, współpracować ze sobą i doskonalić swoje umiejętności "pierwszych nauczycieli" i partnerów w kontakcie: szkoła - dom

NAUCZYCIEL

RODZIC

UCZEŃ

Jak nauczyciel może pomóc w budowaniu relacji?

- Budować poczucie ważności
- Traktować rodzica podmiotowo
- Podkreślać znaczenie otwartej dyskusji
- Nie podawać gotowych rozwiązań
- Budować poczucie wsparcia

Źródło: SP Nr 6 Lublin

Jak rodzic może pomóc w budowaniu relacji?

- Dokładnie badać możliwości i trudności pracy szkolnej
- Dokonywać właściwej, obiektywnej oceny pracy nauczyciela
- Lepiej poznawać własne dziecko i jego trudności w szkole (np. „nudne lekcje”)
- Dokonywać właściwej, obiektywnej oceny własnego dziecka
- Współkształtować nauczanie i wychowanie w szkole
- Dążyć do wzajemnego uzupełniania się edukacji domowej ze szkolną

Zasady współpracy rodziców i nauczycieli

1. Pozytywna motywacja
2. Partnerstwo
3. Wielostronny przepływ informacji
4. Aktywna i systematyczna współpraca

Do czego wychowujemy dzieci?

- Miłości
- Szacunku do innych i siebie
- Wrażliwości
- Uczciwości
- Prawdy
- Samodzielności
- Świątości
- Odpowiedzialności
- Otwartości, ciekawości świata
- Empatii itp.

Co robimy aby zmotywować dziecko do zrobienia czegoś

- Nakazy
- Zakazy
- Manipulacje
- Kary
- Straszanie
- Przekupywanie
- Dawanie za przykład innych
- „Prawienie kazań”
- Krzyk itp.

Do czego wychowujemy dzieci?

- Miłości
- Szacunku do innych i siebie
- Wrażliwości
- Uczciwości
- Prawdy
- Samodzielności
- Świętości
- Odpowiedzialności
- Otwartości, ciekawości świata
- Empatii itp.

Jakimi sposobami?

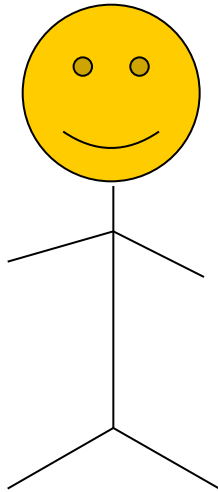
- Nakazy
- Zakazy
- Manipulacje
- Kary
- Straszenie
- Przekupywanie
- Dawanie za przykład innych
- „Prawienie kazań”
- Krzyk itp.

GRANICE

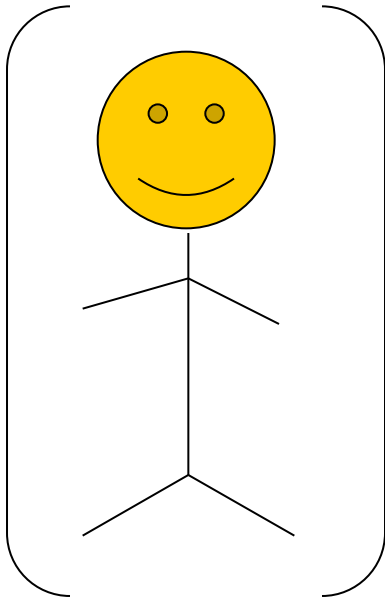
podstawą dialogu i więzi w szkole i w rodzinie

Brak granic

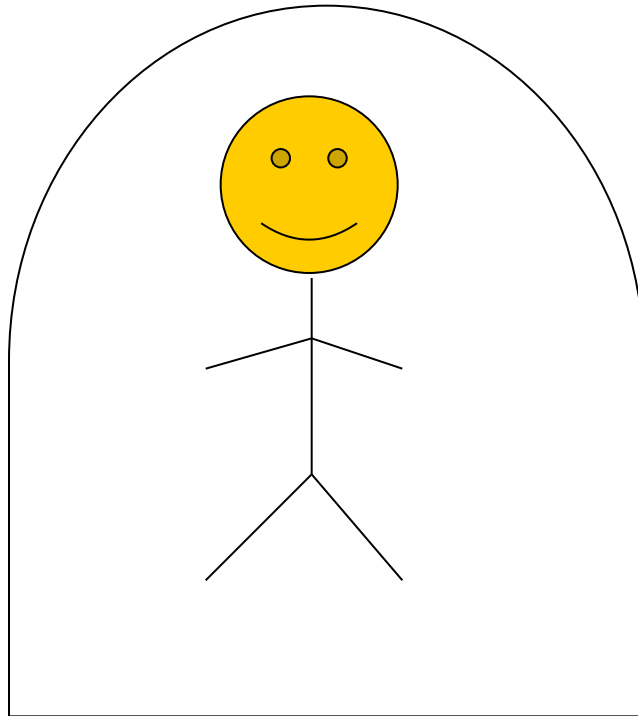
- Kłopoty w kontaktach z ludźmi
- Przyjmowanie roli agresora lub ofiary
- Naruszanie cudzych granic
- Poczucie zagrożenia i braku ochrony
- Brak umiejętności mówienia „nie”

Uszkodzony system granic

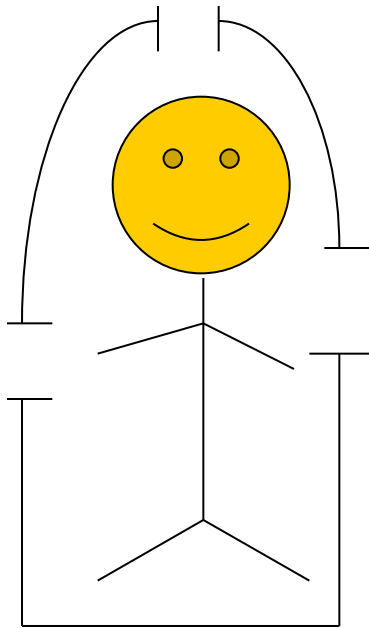
- Powodowanie konfliktów
- Częściowa ochrona
- Kłopoty z respektowaniem granic innych osób
- Niepełne poczucie bezpieczeństwa
- Umiejętność mówienia „nie” czasami

Mury zamiast granic

- Poczucie izolacji
- Brak intymności
- Samotność
- Mówienie „nie” w każdej sytuacji

Nienaruszony system granic

- Świadome nawiązywanie relacji
- Świadome przeżywanie bliskości
- Satysfakcja z bycia z ludźmi
- Poczucie bezpieczeństwa
- Respektowanie cudzych granic
- Umiejętność mówienia „nie”

(Sakowska J., 2008)

Czego należy unikać

„ulubione” błędy rodziców i nauczycieli

- Pytania zaczynające się od słowa „dlaczego?”
- Prośby i „błagania”
- Jeżeli...- wtedy...niefinalizowanie zapowiedzi
- Robienie wyrzutów
- Ignorowanie
- Reakcje wrogie

*„**Bądź sobą i szukaj własnej drogi.***

***Poznaj siebie** zanim zechcesz poznać dzieci.*

Zdaj sobie sprawę z tego, do czego sam jesteś zdolny, zanim zaczniesz wykreślać dzieciom prawa i obowiązki.

*Przede wszystkim **to ty jesteś dzieckiem,** które **musisz poznać, wychować i wykształcić”***

(J.Korczak)

Warto przeczytać...

Faber A., Mazlish E. (1996) *Jak mówić aby dzieci się uczyły. W domu i w szkole*, Poznań: Media Rodzina

Florek A. (2004) *Formy i cele współpracy rodziców i pracowników przedszkola*

Korczak J. (1978) *Pisma wybrane*, W-wa Nasza Księgarnia

May J. (2005) *Bezpieczne granice*. Płock: Płocki Instytut Wydawniczy

O programie wychowawczym szkoły (2001) *Biblioteczka Reformy*, zeszyt 37, MEN, Warszawa.

Sakowska J. (2008) *Szkoła dla rodziców i wychowawców cz.I*, W-wa Centrum Metodyczne Pomocy Psychologiczno-Pedagogicznej

Segiet W. (1990) *Rodzice-nauczyciele. Wzajemne stosunki i reprezentacje*, Poznań

Tschope-Scheffler S. (2001) *Dzieci potrzebują korzeni i skrzydeł*, Kielce: Jedność

Internet:

<http://www.sp6.lublin.pl/szkola/egadaj02.pdf>

http://www.sosw.torun.pl/BIP_pliki/Dokumenty/skolny/20syst.pdf

Kontakt:

j.kurtyka@uksw.edu.pl